

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Tos/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218010130
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8218010130.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2020, v trestnej veci odsúdeného N. R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 10.07.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného N. R..

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov napadnutým uznesením sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 10.07.2020 podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona nariadil odsúdenému N. R., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom R. č. XXXX/XX, trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 01.03.2018.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona odsúdeného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesenie bolo doručené odsúdenému dňa 22.07.2020. Dňa 27.07.2020 odsúdený na poštovom úrade podal sťažnosť. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že k spáchaniu prečinov, na ktoré sa odvoláva súd prvého stupňa, došlo v roku 2018, teda pred 2 rokmi. Odvtedy vedie riadny život. Plní si aj vyživovaciu povinnosť. Iných trestných činov sa nedopustil. Za uplynulé 2 roky došlo v jeho živote k viacerým významným zmenám, ktoré svedčia o tom, že zmenil svoje správanie, ponaučil sa zo svojich vlastných chýb, ktoré ľutuje a vedie riadny život. S matkou svojich detí J. D. už 2 roky žije opätovne v spoločnej domácnosti, majú spolu ďalšie malé dieťa, A. D.. Zároveň sa o všetky 3 maloleté deti svedomite stará, zabezpečuje každodenné potreby rodiny. Matka jeho detí je v súčasnej dobe na materskej dovolenke, teda bez trvalého príjmu, z ktorého by mohla uživiť všetky 3 deti. Je jediným živiteľom celej rodiny. Je zamestnaný. Pracuje pre slovenskú firmu v zahraničí, aby mohol zabezpečiť všetky potreby maloletých detí a svojej partnerky. Rovnako tvrdenia J. D. spred 2 rokov, kde uvádzala, že o deti sa nezaujíma a nestretáva sa s nimi, je momentálne nepravdivé a nevystihuje aktuálnu situáciu starostlivosti o maloleté deti, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Poukázal na ustanovenie § 50 ods. 4 a vyslovil názor, že má za to, že sú dané výnimočné okolnosti v jeho živote, v správaní, ktoré odôvodňujú záver, že je v záujme spoločnosti, aby sa upustilo od nariadeného výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. V prípade, že by nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, došlo by k veľmi nepriaznivým okolnostiam pre celú jeho rodinu, ktorá by prišla o príjem, z ktorého žijú. Matka by nemala možnosť postarať sa o seba a celú rodinu. Taktiež deti by prišli o otca, ktorým sa venuje a snaží sa im poskytnúť všetko potrebné pre ich život. Má za to, že spoločenský záujem o zabezpečenie rodiny a starostlivosť a výchovu detí v danom prípade je vyšší, ako jeho potrestanie tým, že bude nariadený výkon trestu, aby bola zabezpečená jeho náprava. K jeho náprave už došlo a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody by malo výlučne negatívny efekt na spoločenské záujmy. V závere zdôraznil, že aj od spáchania prečinu

podľa § 289 Tr. zákona ubehli 2 roky. Mal možnosť dozrieť, uvedomiť si priority svojho života, ktorými je práve rodina a ktorej podriaďuje všetky svoje aktivity. Ak by bol nútený nastúpiť výkon trestu, jeho pozícia na trhu práce bude zhoršená, čo opätovne negatívne prispieje k životnej úrovni svojich detí. Navrhol, aby bolo ponechané jeho podmienené odsúdenie v platnosti a súčasne ustanovený probačný dohľad nad jeho správaním, resp. aby bola primerane predĺžená skúšobná doba, nakoľko už viac ako 2 roky vedie riadny život. V prípade, že by okresný súd jeho návrhu nevyhovelo, navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Bardejov a sám rozhodol, vzhľadom na okolnosti prípadu, že ponechá podmienené odsúdenie v platnosti a súčasne mu ustanoví probačný dohľad a primerané obmedzenia a povinnosti, resp. aby sám predĺžil skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia, ev. aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvej inštancie, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného N. R. nie je dôvodná.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 01.03.2018 odsúdený N. R. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu odsúdenému podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške 910,- eur k rukám matky detí J. D., bytom Bardejov, Poštárka 3178/137.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 06.04.2018. Koniec skúšobnej doby pripadal na deň 06.04.2019.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/17/2018 vyplýva, že odsúdený N. R. trestným rozkazom sp. zn. 0T/17/2018 zo dňa 24.05.2018 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 36 mesiacov.

Skutok, pre ktorý bol uznaný vinným, spáchal dňa 21.05.2018, teda v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 02.06.2018.

Okrem tejto skutočnosti súd prvého stupňa sa zaoberal, akým spôsobom života žil odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. O tom svedčí správa probačného a mediačného úradníka zo dňa 15.06.2018, ktorý oznámil konajúcemu súdu, že odsúdený bol vyzvaný, či začal plniť uloženú povinnosť a zaplatil dlh na výživnom. Na túto výzvu žiadnym spôsobom nereagoval, hoci výzva mu

bola riadne doručená. Už mediačný a probačný úradník dňa 15.06.2018 upozorňoval konajúci súd, že medzičasom došlo k odsúdeniu trestným rozkazom sp. zn. OT/17/2018 zo dňa 24.05.2018 a skutku sa dopustil dňa 21.05.2018, teda počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Na základe tejto správy súd určil termín verejného zasadnutia na deň 14.11.2018, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a matky maloletých detí, zabezpečil ústrižky poštových poukážok o úhrade dlžného výživného a na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.12.2018 nelogicky, aj napriek skutočnosti, že počas skúšobnej doby spáchal trestný čin a bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd dal pokyn založiť spis na lehotu do uplynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, po uplynutí ktorej mal zisťovať, či odsúdený splnil obmedzenia a povinnosti, ktoré mu boli uložené rozhodnutím súdu, na základe čoho rozhodne, či sa v skúšobnej dobe osvedčil, resp. neosvedčil.

Po uplynutí skúšobnej doby mediačný a probačný úradník dňa 05.06.2019 predložil súdu návrh na nariadenie trestu odňatia slobody. Poukázal na tú skutočnosť, že z posledného vyjadrenia matky maloletých detí vyplýva, že odsúdený N. R. uhradil celú sumu vo výške 910,- eur, ktorá predstavuje dlh na výživnom. Mediačný a probačný úradník súdu opätovne zdôraznil, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby sa dopustil trestného činu.

Dňa 30.10.2019 bola doručená súdu žiadosť o oznámenie stavu konania zo strany Okresnej prokuratúry Bardejov. Následne súd prvého stupňa určil termín verejného zasadnutia na deň 10.07.2020.

Súd prvého stupňa konštatuje, že mal za preukázané, že odsúdený N. R. krátko po tom, čo bol odsúdený vo veci sp. zn. 2T/42/2018, bol opätovne odsúdený pre skutok, ktorého sa dopustil počas skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia, teda nevedol riadny život. Aj keď podmienne odsúdený splnil jednu uloženú povinnosť a zaplatil v skúšobnej dobe dlh na výživnom, podľa vyjadrení matky sa odsúdený o maloleté deti nezačína, navštevuje ich iba sporadicky, bežné výživné neplatí, okrem dlžného výživného im nič nekupuje. Na druhej strane, ako vyplýva z trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov sp. zn. OT/17/2018, disponuje motorovým vozidlom, ktoré navyše viedol pod vplyvom alkoholu, teda odsúdený má finančné prostriedky na to, aby mohol riadne splniť vyživovaciu povinnosť, napriek tomu si ju neplní a nevedie riadny život a tak v zmysle vyššie citovaného ustanovenia nariadil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Súd prvého stupňa, pre výkon uloženého trestu odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože má za to, že v tomto stupni stráženia bude jeho náprava lepšie zabezpečená.

Krajský súd v tejto súvislosti musí poukázať na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa pri hodnotení, akým spôsobom odsúdený si plnil svoju povinnosť, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom, vychádzal zo stavu, ktorý zistil dňa 14.11.2018 z výpovede J. D.. Po uplynutí skúšobnej doby tak, ako deklaroval, že bude skúmať, ako si odsúdený plní svoju vyživovaciu povinnosť, tak už neurobil, nedoplnil dokazovanie výsluchom tejto svedkyne, nezaoberal sa otázkou, ako odsúdený si plnil svoju vyživovaciu povinnosť, stotožnil sa iba s predchádzajúcim výsluchom a so správou, ktorú podala matka maloletých detí mediačnému a probačnému úradníkovi, že odsúdený uhradil dlžné výživné vo výške 910,- eur, táto správa je súčasťou návrhu na nariadenie nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý podal mediačný a probačný úradník dňa 05.06.2019.

Na jednej strane je potrebné stotožniť sa so záverom súdu prvého stupňa, že odsúdený N. R. nevedol riadny život, pretože v krátkom čase po tom, čo začala plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia, bol opätovne uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 24.05.2018 sp. zn. OT/17/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.06.2018 a skutok spáchal dňa 21.05.2018. Teda, je zrejme, že v priebehu skúšobnej doby spáchal úmyselný trestný čin a je potrebné vysloviť záver, že počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život. Je zarážajúci postup súdu prvého stupňa, pretože táto skutočnosť mu bola známa už v priebehu plynutia skúšobnej doby a súd prvého stupňa na túto skutočnosť bol upozorňovaný už mediačným a probačným úradníkom dňa 15.06.2018. Súd prvého stupňa na základe tohto zistenia už v priebehu plynutia skúšobnej doby mohol vysloviť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a pôvodne podmienne odložený trest vykoná. De facto mohol odsúdený vykonávať dva po sebe uložené tresty odňatia slobody.

Súd prvého stupňa o zaradení odsúdeného rozhodol podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona tak, že ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento svoj záver odôvodnil tým, že pri tomto zaradení bude jeho náprava lepšie zabezpečená. Je potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o zaradení odsúdeného na výkon uloženého trestu nepostupoval správne, keď použil ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zákona, z ktorého vyplýva, že súd môže zaradiť páchateľa aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa ods. 2 zaradený, ak má za to, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchateľa má zato, že v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Krajský súd musí zdôrazniť, že pred tým, ako bol odsúdený N. R. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 01.03.2018, nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Súd prvého stupňa mal správne postupovať tak, že podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho mal zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, teda mal postupovať podľa klasického pravidla vzťahujúceho sa na vonkajšiu diferenciáciu a zaradiť ho do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a nepoužiť ustanovenie § 48 ods. 4, ktoré upravuje pravidlo pre realizáciu výnimky pre zaradenie do iného stupňa stráženia, než ktorý má byť použitý podľa odseku 2.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta, že od spáchania trestných činov uplynula doba 2 rokov a počas tejto doby viedol riadny život. Krajský súd s touto argumentáciou sa nemohol stotožniť. O tom, že počas skúšobnej doby nevedol riadny život, svedčí odsúdenie za úmyselný trestný čin, za ktorý mu bol uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal. Odsúdený sa domáha, aby súd ponechal v platnosti podmienené odsúdenie a predĺžil skúšobnú dobu. V tejto súvislosti krajský súd musí zdôrazniť, že v danom prípade nie je možný takýto postup, pretože predĺžiť skúšobnú dobu možno iba v čase plynutia tejto skúšobnej doby. Skúšobná doba u odsúdeného N. R. uplynula dňa 06.04.2019, teda krajský súd nemohol postupovať spôsobom, ako sa toho domáha odsúdený.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.